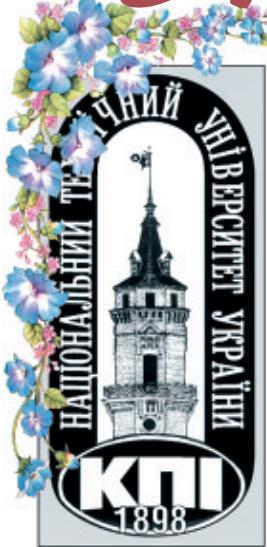

Зі святою 8 березня!

Київський Політехнік

ГАЗЕТА НАЦІОНАЛЬНОГО ТЕХНІЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ УКРАЇНИ «КИЇВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІЧНИЙ ІНСТИТУТ»

Безкоштовно

6 березня 2014 року

№8 (3066)

Шановні читачі!

Наша держава переживає найтяжчі за роки незалежності випробування. В ці дні ми мусимо бути максимально стриманими, дисциплінованими, підтримувати порядок на усіх рівнях. В університеті посилено заходи безпеки. Ми впевнені: згуртувшись, наш народ здолає усі негаразди. Адже, попри драматичні обставини останніх тижнів, ми вже живемо в оновленій країні. А ще, ми зустрічаємо весну і разом з нею – чудове весняне свято – Міжнародний жіночий день!

Дорогі наші жінки!

Від усього серця вітаю вас з Міжнародним жіночим днем 8 березня! Попри драматичні обставини і негаразди нашого життя, це свято Жінки, Матері, Весни і Надії залишається одним з найсвітліших днів року. У цей день ми, чоловіки, прагнемо віддати хоча б частину належної шані нашим мамам, дружинам, сестрам, подругам. У будь-яку дніну, за будь-яких обставин, без вихідних і відпусток кожна з вас виконує святу місію берегині сім'ї і своїх рідних. А ще пліч-о-пліч з колегами-чоловіками свій розум, талант і сили ви відаєте щоденній праці на благо інших людей. На благо свого народу і України. Це особливо стосується нашої наукової і освітняської галузей, у яких переоцінити ваш внесок просто неможливо.

Тож я щиро зичу вам щастя, здоров'я, любові ваших близьких і ще багатьох багатьох весен! Ще раз зі святом!

Михайло Згуровський, ректор НТУУ "КПІ"

Київську політехніку недарма вважають красицями українським вишем. Адже тут зібралася не передбільшення, технічна та, як показали останні події, духовна еліта країни – майбутня і нинішня. Студенти університету мають можливість повсякчас спілкуватися зі своїми наставниками – відомими вченими, педагогами, непересичними особистостями. І лише згодом приходить розуміння, з якими унікальними людьми звела доля. Заступника директора ППСА з наукової роботи професора Наталію Дмитрівну Панкратову представляти немає потреби. Вона відомим фахівцем у галузях системного аналізу, інформаційних технологій та механіки деформованого твердого тіла. Цю жінку давно знають у КПІ: її щанують колеги, люблять студенти, поважають аспіранти та докторанти.

"Наталія Дмитрівна, без сумніву, заслуговує на найкращі слова та епітети. Про яку б гравнії особистості не заговорили, підійде визначення "вияняткова". По-перше, це людина найвищого професіоналізму, науковець від бога. Окраса когорт КПІ-шників дослідників", – вважає

Н.Д. Панікратова

Людина з великої літери

проректор з наукової роботи академік НАНУ М.Ю.Ільченко. Свідчення цьому – премія за крашту монографію в 2013 р. та ювілейні(!) перемоги в університетському конкурсі "Викладач-дослідник". Бібліографічні дані про неї наведено у виданнях "Who's Who in the World", "Who's Who in Science and Engineering", "Інститут механіки ім. С.П.Тимошенка", "Жінки-чені Києва". Її наукові досягнення відзначені премією ім. В.М.Глушковського, званням "Заслужений діяч науки і техніки України", грамотами НАН України; пам'ятними медалями України, Золотою медаллю Польщі та ін. Вона є дійсним членом Міжнародної академії наук вищої школи, Нью-Йоркської академії наук, Польської академії наук та ін. Має понад 250 наукових публікацій, навчально-методичних робіт, проблемно-орієнтованих обчислювальних комплексів та пакетів прикладних програм.

"А ще, – додає Михайло Юхимович, – вона надзвичайно відповідальний та результативний працівник. На посаді заступника директора ППСА з науки оперативно вирішує в університеті та НАН України всі питання, пов'язані з діяльністю інституту. Чудова людина. Жінка з великої літери, з якою приемно спілкуватися".

"Вражає надзвичайна працездатність Наталії Дмитрівні, – доловно заступник директора ППСА проф. В.Д.Романенко. – Іноді дивуєшся: невелика жінка далеко не юного віку, а "тягне" стільки, що не кожний міцній чоловік подужає. Особливо багато вона веде наукових тем як керівник і вико-

навель. Відомо, що нині наука не в пошані, фінансирується через пень-колоду, але Наталії Дмитрівні вдається щось "пробити", ініціювати нові теми для досліджень. Біля неї гуртується здібна талановита молодь, вона консультує багато аспірантів, які успішно захищають дисертації. Знаходить до кожного підхід та заохочує до роботи". – І після хвилинного роздумування: "Надзвичайно цікавий співрозмовник, цікава людина. А ще вона володіє рідкісним даром вирішувати конфліктні ситуації лагідним тоном. Це велике мистецтво, притаманне одніям. З нею відпочиваєш душою".

Навчати, вважає Наталія Дмитрівна, – це не лише передавати знання. Це ще й підтримувати та наставляти, обмінюватися досвідом; вчасно дати пораду, звернути увагу на помилку та похвалити за успіхи. Допомагати, але не заважати підопічним іти своїм шляхом. У колективі, де повага, честь і духовність понаряду, завжди панує гармонія, впевнена вона. Завдяки педагогічному дару, умінню поєднувати навчання з вихованням особистості, повагою до молодих Н.Д.Панкратова має славу доброго, справедливого, але водночас вимогливого викладача. Не нав'язуючи свого бачення, своєї волі, своїх думок, вона вчить діяти, думати, відчувати, творити і створювати – це головне в роботі наставника.

Професор уже підготувала 13 кандидатів наук і одного доктора технічних наук. Вони зростали – спочатку під її крилом, потім – у самостійному польоті. Кожен вибрав свою траєкторію і свою дорогу, зберігаючи при цьому якесь дитяче проклоніння перед наставником, і здатність бачити все нове і цінне у своїх вихованцях, і ніколи не соромитися вчитися нового. Одна з вихованок Наталії Дмитрівни – докторант ППСА доц. Н.І.Недашківська. "Наставники. Вони дають нам путівку в життя, – розмірковує Надія Іванівна. – Артистичні дивакувати, товариці й не дуже, суворі й доброзичливі, уважні й байдужі. Іноді говорять, що життя людське складається з ліній, які пролягають від одного роздоріжжя до іншого. Зробив свій вибір, повернув праворуч – і стелиться черговий життєвий відрізок, до наступного роздоріжжя. Я прийшла до Наталії Дмитрівні в 2002 р. і, озираючись назад, нині можу лише дякувати долі, яка дала мені можливість працювати під її керівництвом, спілкуватися з нею і знати, що у хвилині сумнівів і труднощів є людина, яка допоможе, порадить і розрадить".

Не перестає дивуватися її енергії та стилю роботи. Як у Наталії Дмитрівні вистачає часу на всіх! Як вона вміє своєчасно підтримати те нове, що проکлоповується в головах молодих дослідників. Ті молоді люди, які щоосені стають аспірантами Наталії Дмитрівні, завдяки її інтелекту та інтелігентності лишаються в її колі дуже надовго. Вона для мене – як зірка, що вказує напрям, до якої тягнутися й тягнутися. Якщо я як наставник хоч для одного студента стану такою зіркою, вважатиму, що живу не дарма".

Спасибі Вам, Наталіє Дмитрівно! Зі святом Вас!

Н. Вдовенко

Критерієм істини, основою і метою пізнання є практика. Усвідомлення цього є наріжним каменем діяльності будь-якого успішного викладача, надто в такому університеті, як наш. Той, хто виходить на студентську аудиторію, мусить сам не лише володіти теоретичним матеріалом, але й мати реальний практичний досвід і напрацювання. Понад те, не зупиняється у своїй науковій і практичній діяльності за фахом. Саме таких викладачів поважають, саме таких наслідують, саме у таких найкраще вчаться.

Такі твердження є справедливими не лише для природни-

Інституту філософії НАН України, літературно-мистецька – вона видала кілька збірок віршів та пісень і є лауреатом кількох конкурсів авторської пісні, членом Асоціації українських письменників та Асоціації філософського мистецтва.

Велику частину свого життя вона присвячує і творчості журналістській.

Прихильність багатьох радіослухачів здобули цикли передач Марини Препотенської «Слова і люди» на радіо «Культура», «Контраверза» на «Студії «Майдан», численні виступи в ефірі радіо «Ера». Фахівці і пересічні слухачі відзначають щирість і оригінальність публістичної думки Марини Петрівні, її здатність слухати та чuti співрозмовників, вміння раціонально і, водночас, емоційно утримувати увагу слухачів. Гостями її передач були відомі українські вчені, у тому числі й ті, які працюють у нашому університеті, митці, громадські діячі, видавці – люди, яких без будь-яких застережень можна віднести до інтелектуальної еліти нашої країни.

Її здатність до філософських узагальнень – від окремих проблем нашого життя до універсалії буття – проглядає і в публікаціях у друкованих ЗМІ, у тому числі в «Київському політехніку», та в мережі Інтернет. Ці матеріали мають власний стиль, поєднують науковість і доступність викладу. Не дивно, що вона є членом Національної спілки журналістів України.

Тож напередодні жіночого свята, з якого розпочинається справжня весна, значимо Марині Петрівні успіхів у її творчості і, звичайно, міцного здоров'я та сил для реалізації усіх її починань.

Д. Стефанович

Редакція «КП» пропонує читачам один з віршів Марини Препотенської.

НА ПОДХОДЕ

Сквозь циничное время пробиваются птицы
Щебетать свои песни и приветствовать день,
И пушистые кошки начинают лениться,
Чтобы жмуриться солнцу

и отbrasывать тень.

Полиняющие белки шустро скачут по веткам,
В парке – пятна проталин

с прошлогодней травой,

А на лицах людей (что случается редко)

Расцветают улыбки просто ни от чего.

Просто что-то творится в душе и в природе,
Мысли скачут встреможенно, и не до сна,
И надежда какая-то зреет в народе,
Это значит – уже на подходе ВЕСНА!

ЖІНКИ В ПРОМИСЛОВОСТІ: реалії та проблеми

Ю. Стребкова проводить презентацію Українського центру гендерної освіти при НТУУ "КПІ"

22 січня в Центрі ресурсоекспективного та чистого виробництва (ЦРЕЧВ), який відкрито в НТУУ "КПІ" в рамках програми Організації Об'єднаних Націй з промислового розвитку (ЮНІДО) з ресурсоекспективного та більш чистого виробництва, пройшов зустріч "Жінки в промисловості".

Для ЮНІДО гендерна проблематика – один з тих аспектів, який обов'язково враховується в усіх її проектах. Відтак гендерний підхід знаходить своє відображення в політиці та організаційних практиках Організації Об'єднаних Націй з промислового розвитку. Її діяльність спрямована, у тому числі, й на забезпечення рівності та розширення прав і можливостей, зокрема економічних, жінок та, в кінцевому підсумку, досягнення гендерного балансу. Тому й створений лише торік ЦРЕЧВ узяўся за таку тематику і вже накопичив у ній певний досвід.

"Я повинна наголосити, що гендерні питання є дуже важливими для нашої організації, – зауважила, вітаючи учасників зустрічі, заступник директора Швейцарського бюро співробітництва в Україні, що надає фінансо-

вий підтримку центру, Петра Відмар. – Тому ми й проводимо цей семінар, на якому маємо обговорити деякі нагальні у цій царині питання".

Головною структурою, що започатковує відповідні проекти і сприяє їх реалізації в університеті, є Український центр гендерної освіти при НТУУ "КПІ", створений ще 2001 року. Діяльність та можливостям цього центру була присвячена презентація заступника його директора з науки та методології, викладача факультету соціології і права кандидата філософських наук Юлії Стребкової. Структура ця працює за чотирма основними напрямами: науково-дослідна робота, навчально-методична робота, виховна робота, міжнародна діяльність. Тож і досвід напрацьовано чималий. Скажімо, спільно з громадською організацією "Жінки в промисловості" в КПІ регулярно проводяться загальнouкраїнські конференції з гендерної тематики; різноманітні тренінги для жінок; на факультеті соціології і права захищено 5 кандидатських дисертацій з цієї тематики та готовуються ще три роботи, причому одна з них – докторські

ка; гендерні модулі включені в деякі навчальні курси тощо.

Про те, що проблема гендерної рівності в нашій країні стоїть надзвичайно гостро, свідчать деякі цифри, що їх навела у своєму виступі гендерний експерт, голова правління Інформаційно-консультаційного жіночого центру і модератор зустрічі Олена Суслова. За даними гендерного огляду, який зробили працівники ЦРЕЧВ, нині в Україні 52% студентів та 55% випускників вишів складають жінки. Дивуватися такій невідповідності не варто – чоловіки частіше переривають освіту чи й взагалі кидають своє навчання. При цьому нині в технічних ВНЗ дівчат навчається помітно менше, ніж колись. Кількість жінок, які працюють у промисловості, що не рік зменшується. Наприклад, якщо в 1989 році, на схилі радянської епохи вона становила 48%, то в 2012 році вже дорівнювала 37%. Причин такого зменшення багато, але очевидно, що важливим чинником прийняття рішення про вибір майбутньої професії є і

стереотипи, що панують у суспільстві. Проте ґрунтуються вони на цілком конкретних реаліях. Причому це не лише складні, часом, умови праці та незручні графіки роботи, але, насамперед, економічні причини. Адже ні для кого не є секретом, що жінки, які працюють у промисловості, як мали, так і мають гірші умови для кар'єрного зростання та нижчі заробітки порівняно з чоловіками. Скажімо, у жінок, зайнятих на підприємствах хімічної промисловості, зарплата складає в середньому 82% від зарплати чоловіків, у харчовій промисловості – 79%, у металургії та металообробній промисловості – 73% тощо.

Завершила зустріч дискусія "Проблеми жінок у промисловості та шляхи їх вирішення". Присутні обговорили питання, що ж є важливі самореалізації жінок у галузях реальності економіки, і висновки з неї виявилися доволі цікавими. Зокрема, новою для багатьох була думка, що жінки, які працюють у промисловості, окрім іншого, є й просто відчувають брак необхідних моделей для себе. Учасники дійшли висновку, що подолання проблем, про які йшлося на зустрічі, могло б посприяти створенню мережі, що об'єднує жінок, які працюють у промисловості України та в окремих її галузях. Успішні приклади подібних утворень є в деяких країнах, і про них також йшла мова на зустрічі. Така мережа є досить потужним засобом об'єднання зусиль активних особистостей як для надання допомоги жінкам у якихось конкретних ситуаціях, так і для досягнення загальних цілей. Але, передусім, цей проект може стати майданчиком для обміну інформацією відповідного спрямування та її накопичення. В його рамках можливо організовувати семінари і тренінги для розвитку лідерських навичок студенток технічних спеціальностей; розвивати ініціативи, спрямовані на збільшення кількості жінок у технічних галузях та розвиток їх кар'єри; працювати з владою для забезпечення країного вирахування жіночих потреб і прийняття рішень у напрямку розв'язання гендерних проблем тощо. Тож насамкінець учасники обговорили питання і конкретні кроки щодо створення такої мережі, базою для якої могли б стати ті гендерні організації, що працюють у Києві й, зокрема, в НТУУ "КПІ".

Дмитро Стефанович

З любов'ю до математики

Київський політехнічний – це не лише славна історія, видатні випускники та відомий науково-освітній заклад сьогодення. Це особлива аура, яку неможливо описати, але її відчувають усі "старожили". Лише для обраних вона розкриває свої обійми, занурюючи в атмосферу пізнання й творення. Чарівна маріупольчанка Олена Рум'янцева, яка 2002-го вперше переступила поріг Київської політехніки, зразу стала "своєю". Вона впевнено йшла до мрії, виплеканої з дитинства, –

відданість справі надихають та захоплюють. Особливо студентка відчина Ніні Опанасівні Вірченко (її науковий керівник) та Валерію Володимировичу Булдигіну (був завідувачем кафедри математичного аналізу та теорії ймовірностей). У студентські роки улюбленими предметами стали математичний аналіз, теорія ймовірностей, теорія специальних функцій, математична фізика.

Дівчина не лише відмінно навчалася, у 2004 р. свою грацію та красою вона порадувала всю політехнічну спільноту, виборовши звання "Королева КПІ". Вболівальники досі пам'ятають її "весняну фантазію" та творчий номер зі стрічкою, якими підкорила глядачів та суддів. Олена, як і раніше, вважає, що зовнішня краса – то відображення внутрішнього світу людини. Душевне тепло і доброта відбиваються на обличчі, це приваблює оточуючих і приєднується людину до категорії красиць.

"Уперше зацікавлення гіпергеометричними функціями, що є важливим класом функцій, за допомогою яких розв'язано багато сучасних проблем та задач математичної фізики, квантової теорії поля, теорії ймовірностей та ін., виникло під час відвідування курсу професора Ніні Опанасівні Вірченко, – розповідає Олена. – Зацикливав не тільки предмет курсу (тобто спеціальні функції), а й те, з яким натхненням, з якою любов'ю до студентів викладає Ніна Опанасівна. Після того вже не лишалось сумнівів щодо обрання тематики для майбутніх досліджень".

Почалася робота над магістерською дисертацією, а згодом і над кандидатською, яку захистила достроково. "Високою оцінкою отриманих у роботі результатів, що доповідались не численних науково-практичних конференціях, симпозіумах, опубліковані в багатьох вітчизняних та іноземних виданнях (Доповідях НАН України, Наукових вістях КПІ, міжнародних журналах "Fractional Calculus and Applied Analysis", "Integral Transforms and Special Functions" та ін.), я завдячуємо своєму науковому керівнику, яка навчила мене не тільки отримувати математичні результати, але й наполегливо та творчо працювати, розуміти життя, цінувати всіх людей, що зустрічаються на життєвому шляху", – підsumовує молодий дослідник.

Нині Олена Валеріївна Овчаренко, к. ф.-м. н., працює асистентом на кафедрі математичного аналізу та теорії ймовірностей, займається дослідженнями в теорії спеціальних функцій. Викладає вищу математику на ФІОТ, ФММ, ФБМ, залишається такою ж чаювною, ніжною, загадковою та робить цей світ добрішим і кращим.

Підготувала Н. Вдовенко

стати математиком. Характер загартувала на шкільних олімпіадах та спортивних змаганнях, де здобула звання майстра спорту з художньої гімнастики.

Про свій вибір дівчина говорить охоче: "Уже з молодшого шкільного віку я мріяла працювати вчителем або викладачем. Згодом стало зрозуміло, що найбільше мене захоплює розв'язання саме математичних задач. Чудовою новиною стало те, що в КПІ є факультет, який займається підготовкою фахівців високої кваліфікації у сфері математики та фізики. Тому без вагань залишила батьківський дім і переїхала в Київ для навчання улюблених справ".

Олена почастіло, адже на ФМФ працює багато викладачів, життєвій шлях яких, любов до науки,

у 2013 р. переможцями університетського конкурсу "Викладач-дослідник" стали аж троє представників кафедри менеджменту ФММ. Серед них і кандидат економічних наук, доцент Алла Рашидівна Дунська.

На кафедрі Алла Рашидівна працює тринадцять років: у 2000-му вона з відзнакою закінчила магістратуру НТУУ "КПІ" за спеціальністю "Менеджмент організацій" і перспективному дослідникові пошукові. У 2000–2001 рр. брала участь у семінарах СЕУМЕ з підвищення педагогічної майстерності. У 2003 р. закінчила аспірантуру НТУУ "КПІ", а в 2005 р. успішно захистила кандидатську дисертацію на тему "Формування інноваційної стратегії розвитку підприємств целюлозно-паперової промисловості".

Фахівець з розвитку підприємств

У 2007–2009 рр. А.Р.Дунська працювала заступником декана факультету менеджменту та маркетингу з навчально-методичною роботою, секретарем секції "Менеджмент у виробничій сфері" НМК Міносвіти України з менеджменту. Сфера наукових інтересів: управління зовнішньоекономічною діяльністю, стратегічне управління інноваційним розвитком, мікроекономічне моделювання. Викладає дисципліни: зовнішньоекономічна діяльність підприємств, менеджмент зовнішньоекономічної діяльності, мікроекономіка.

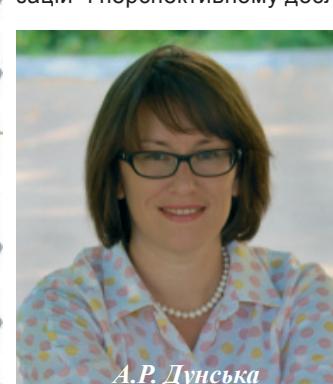
Молодий науковець А.Р.Дунська є автором близько 100 наукових та науково-методичних праць, у т.ч. одного навчального посібника у співавторстві, чотирьох монографій у співавторстві, 40 статей у наукових фахових виданнях. Статті А.Р.Дунської опубліковані у провідних наукових виданнях Росії, Німеччини, Болгарії. Навчальний посібник з грифом МОН "Зовнішньоекономічна діяльність: теорія і практика", створений нею, на сьогодні в Україні єдиний, у якому значна увага приділена практичним аспектам застосування теоретичних концепцій зовнішньоекономічної діяльності.

Вона є активним учасником і доповідачем на всеукраїнських і міжнародних конференціях, зокрема за межами України (Росія, Польща, Болгарія, Швейцарія).

А.Р.Дунська бере активну участь у науковій роботі кафедри та факультету, зокрема керує науковим студентським гуртком "Зовнішньоекономічна діяльність підприємств", активними членами якого є студенти 3-5 курсів кафедри менеджменту. Також вона є керівником наукових робіт студентів кафедри менеджменту на Всеукраїнському конкурсі студентських наукових робіт з природничих, технічних та гуманітарних наук з напрямом "Менеджмент". Плідно співпрацює з магістрантами за напрямом розвитку наукової школи інноваційного розвитку промислових підприємств в умовах світового економічного простору.

Є люди, наділені магічною силою притягувати до себе співрозмовника. Зустрівши Аллу Рашидівну навіть у натові, мимоволі хочеться заговорити з цією привабливою і трохи таємницею жінкою. Тож можна лише позаздрити її колегам та студентам, які щодня мають можливість спілкуватися та переймати знання і досвід у свого колеги й викладача. Побажаємо ж невтомній трудівниці-дослідниці нових творчих злетів та визнання оточуючих.

Інф. ФММ

А.Р. Дунська

Фізик і лірик. Цей виспів чудово описує викладача кафедри атомних електростанцій і інженерної теплофізики ТЕФ Віру Михайлівну Бондар. Віра Михайлівна – кандидат фіз.-мат. наук, викладає "Теорію ядерних реакторів" і "Атомну та квантову фізику". Спираючись на досвід своїх вчителів та колег, а також власний науково-викладацький досвід на теренах України та за її межами, вона завзято намагається зацікавити студентів творчістю та прищепити їм любов до науки, спонукаючи до вільної думки й креативного мислення. В.М.Бондар є неодноразовим лауреатом грантів світових науково-дослідницьких організацій, бере активну участь у міжнародних проектах, школах та стажуваннях у галузях ядерної фізики, енергетики та методології викладання у вищих навчальних закладах.

В.М. Бондар

Фізик і лірик

дослідницький інститут ім. Поля Ше-рера), Нідер-

ландах (Дослідницький центр Єврокомісії, м. Петен) та ін. Здобувши визнання у міжнародних наукових колах та використовуючи можливості провідних дослідницьких центрів світу, вона активно застосовує набутий досвід у викладацькій діяльності та для організації міжнародних заходів на теренах України.

У вільний час Віра Михайлівна займається вивченням іноземних мов, добре володіє англійською, італійською та німецькою, пройшла навчання та отримала сертифікати Італійського інституту Данте Аліг'єрі, німецького Гете-інституту та міжнародної мовної школи BWS у Мюнхені.

Любов до науки та викладання Віра Михайлівна успішно поєднує із захопленням музикою, час від часу радуючи грою на скрипці колег-науковців. Вона є лауреатом національних та міжнародних музичних конкурсів. Струни її скрипки звучали на сцені Національної філармонії України, в консерваторії, концертному залі "Україна", театрі ім. Франка, Будинку вчителя та інших концертних залах України, а також в Іспанії, Італії, Латвії, Естонії, Німеччині. Окрім того, вона є активним учасником мистецьких акцій, рок-фестивалів, презентацій українських письменників та діячів культури, радіо- та телепередач ("По цим-балах", "Фольк-Мозік", "Вікнами на Весну", "Шустер-Live"). Концертувала у складі гуртів "Самі свої", "Сад", "Роксоланія", а також у дуеті з Енвером Ізмайлівим, якого визнано одним із кращих гітаристів світу. Тож фізики – справді лірики! Пишаємося нашими жінками та вітаємо усіх представниць прекрасної половини НТУУ "КПІ" з квітучим святом весни!

Інф. кафедри АЕФ і ІТФ

Чарівна, казкова, вродлива, тендітна, доброчільна, завжди усміхнена та надзвичайно талановита – усе це про Анну Олегівну Матвійчук, переможницю конкурсу НТУУ "КПІ" в номінації "Молодий викладач-дослідник – 2013". Анна Олегівна є представницею першого випуску студентів, що у 2002 році вступили на тоді щойно створений міжуніверситетський медико-інженерний факультет (нині – факультет біомедичної інженерії). Сьогодні вона обіймає посаду асистента кафедри біомедичної кібернетики ФБМІ.

Тематика наукової роботи А.О.Матвійчук належить до одного із пріоритетних напрямів розвитку суспільства, а саме до аналізу та моделювання фізіологічних процесів організму людини. Анна Олегівна розробила систему прийняття рішень лікарем-кардіологом для оцінки оптимального методу хірургічного втручання при лікуванні ішемічної хвороби серця. Про результати своїх досліджень молодий науковець доповідала на міжнародних конференціях в Україні та Литві, а також у публікаціях, що вийшли друком у наукових фахівців виданнях у різних країнах світу (Україна, Литва, США). Анна Олегівна бере активну участь у виконанні науково-дослідних робіт, що виконуються на ФБМІ.

А.О.Матвійчук шанує своїх учителів та наставників, адже саме їм завдячує своїми успіхами. Вона досі пам'ятає та неодноразово цитує лекції засновника факультету проф., д.м.н. В.П.Яценка; декана ФБМІ проф., д.м.н. В.Б.Максименка; свого першого наукового керівника дипломних досліджень доц., к.т.н. В.І.Зубчука та нинішнього наукового керівника дисертаційного дослідження с.н.с., д.б.н. С.А.Настенка. Коли ми запитали у молодого науковця, в чому є секрет її успіху, то почули у відповіді: "Секрет дуже простий: у мене гарні вчителі. Вони створили всі можливості для роботи, взаємодії з медициною, для вирішення завдань клініцистів".

Студенти завжди з цікавістю відвідують заняття з дисциплін, які викладає Анна Олегівна, адже вона демонструє наукові знання на реальних прикладах, зокрема отриманих власною рукою на співпраці із науковцями з Національного інституту серцево-судинної хірургії ім. М.М. Амосова.

Дніям стало відомо, що А.О.Матвійчук разом із колегами – доцентом кафедри ББВІ, к.т.н. О.Г.Кисельовою та асистентом кафедри БМК О.К.Носовець присуджено премію Національної академії наук України для молодих учених за наукову роботу "Багаторівнева система оцінки та корекції порушень системи кровообігу", що виконана під керівництвом застівувача кафедри БМК д.б.н., с.н.с. С.А.Настенка. Робота є результатом співпраці НТУУ "КПІ" та НІССХ ім. М.Амосова в рамках Науково-навчального центру серцево-судинної інженерії, створеного у 2011 р. спільним рішенням НАН України, НАМН та НТУУ "КПІ" на базі факультету біомедичної інженерії.

Хочеться побажати молодому викладачу-досліднику А.О.Матвійчук успішно захистити кандидатську дисертацію та розпочати новий етап у науковому житті.

За інф. ФБМІ

А.О.Матвійчук

Лікувати ефективно

Досвід старших передає молодим

У молодіжному середовищі час плине непомітно. Здається, зовсім недавно на ФММ Катя Бояринова опанувала спеціальність "Менеджмент зовнішньоекономічної діяльності" та здобувала кваліфікацію магістра, а вже має десять років стажу науково-педагогічної роботи на кафедрі менеджменту.

У 2008 р. вона захистила дисертацію "Механізм організаційно-інфраструктурного забезпечення інноваційного підприємництва" на здобуття наукового ступеня кандидата економічних наук, а в 2010 р. отримала звання доцента. Та й нині її важко вирізнити у групі молоді: така ж відкрита по-смішка та жага пізнання, як і в її підопічних.

Але наукові інтереси характеризують серйозного дослідника: управління інноваційним розвитком промислових підприємств, інноваційна політика на макро- і мікрорівнях, управління прискореним інноваційним розвитком промислових підприємств, інноваційні управлінські технології. Катерина Олександрівна бере участь у науково-дослідній роботі НТУУ "КПІ", зокрема виконує наукові теми "Підходи до формування складових стратегічного розвитку підприємств в умовах конкуренції" (учасник) та "Управління функціонуванням інноваційно орієнтованих підприємств машинобудування" (керівник).

К.О.Бояринова є автором більше 70 наукових робіт та 20 навчально-методичних праць, співавтором кількох колективних монографій, навчальних посібників і підручників. Також є науковим керівником дисертаційних робіт

К.О.Бояринова

аспірантів, переможцем конкурсу "Молодий викладач-дослідник 2013".

Молодий науковець бере активну участь у студентському науковому житті. Здійснює керівництво науковою роботою студентів щодо підготовки статей та довідок на Всеукраїнських та міжнародних конференціях; НДР студентів, які згодом стають учасниками й переможцями всеукраїнських конкурсів студентських наукових робіт з природничих, технічних та гуманітарних наук; з економіки та менеджменту.

Також К.О.Бояринова є керівником секції за спеціальностями "Менеджмент інноваційної діяльності" та "Управління інноваційною діяльністю", виконує обов'язки куратора груп. Входить до складу організаційного комітету Всеукраїнської науково-практичної конференції "Сучасні підходи до управління підприємством", що проводиться кафедрою менеджменту. Здійснює організацію та проведення наукових семінарів студентів.

Нагороджена Грамотою Міністерства України як науковий керівник переможця Всеукраїнського конкурсу студентських наукових робіт, Почесною відзнакою вченої ради ФММ за вагомий внесок у розвиток факультету, зміцнення його авторитету, виховання висококваліфікованих фахівців та ін.

Катерина Олександрівна Бояринова завдячує своїм успіхами керівникам факультету та кафедри – висококваліфікованим спеціалістам, досвід яких є корисним для молодого науковця.

Інф. ФММ

Київська політехніка – неймовірний молодіжний осередок, куди стикаються талановиті й амбітні особистості. Роки навчання сприяють їх мужнінню, професійному зростанню та втіленню найнесподіваних мрій.

Дві чаірні випускниці НТУУ "КПІ" нині відомі всій мандрівний спільноті – Ана Морозова і Марія Хандусь. Одна з останніх повідомлені від них: ми подолали шлях у понад 20000 км від рідного Києва, з якого виїхали 14 жовтня минулого року, перетнули Росію – Казахстан – Китай – Лаос – В'єтнам – Камбоджу – Таїланд – Малайзію. Зі спільного бюджету витрачено приблизно 700 \$ на двох. На нашому рахунку понад 40 відвіданих міст, не зліченна кількість людей і моментів, які так чи інакше посприяли перебігу нашої подорожі.

Як же дівчата відважилися на таку авантюру? Аня розповідає: "Дві речі я знала про себе з дитинства: хочу писати і подорожувати. З першою якось та складалася: була зіркою в написанні шкільних творів для себе, однокласників і на продаж гопникам з паралелі; виступала на олімпіадах і конкурсах, щось там періодично вигравала і збирала грамоти, як зірки на погоні. З другою ж до 18 років був повний застій.

З одного боку, я робила все, щоб бути зразково-показовою дочкою, до якої не страшно заглянути в щоденник і похвалитися перед подругами (зара з мене статус про-каженої і дисидентки), з другого – читані до дір романі Жуля Верна, Стівенсона і Хаггарда занорили в юну душу бажання мандрувати. Я хотіла, щоб батьки пишалися мною і водночас не хотіла відповідати тому благопристойному образу, який вони собі намалювали.

Років у 17 я усвідомила: якщо і далі

"слухатимуся тата і не засмучуватиму маму", то все так і зачіниться не розпочавшись. Поїхала до Києва та, давши слайди, вступила на інженерно-фізичний УКП, а не на журналистику, якою марила нощами. Навчалася, виживала в общазі, підробляла до доведеться, не особливо замислювалася про день прийдешній, і була щаслива. Та ледь мені стукнуло 18, галопом помчала в ВВІР оформляти закордонний паспорт. Ніколи не забуду відчуття, коли вперше взяла його руками і радість переповнили мене по самі вінця.

А тут ще й татко пообіяв відправити мене до Праги. Але, як завжди, з обмовкою. Я повинна була отримати п'ятиріку по фізиці. Щоб ви собі уявили "5" по фізиці з урахуванням жорстких реалій Болонської системи, то це загальна кількість балів від 133 до 140, набраних протягом року. Тож сачкою не можна було жодного разу, та і помиллятися теж. Півроку я працювала як каторжанин, і в результаті якимсь дивом набрала 137 з 140, вирвавши єдину п'ятиріку на потоці. Тато був гордий, Прага завоювана.

Тільки-но ступила за межі "рідної неньки", опинившись у новому середовищі, серед інших людей, мови і культури, все в мені ожило і завирвало. Почала активно "кататися" по зарубіжних конференціях, освоювати автостопом Україну, згодом Білорусь з Росією, потім Європу. Батьки ж споглядали мої відмінні оцінки, стипендії, червоні дипломи і були спокійні.

За студентські роки Аня відвідала 24 країни, а закінчення університету ознаменувала самостійною поїздкою до Індії. Через рік у соціальних мережах з'явилася її оголошення про пошуки товаришів для навколоєвітньої подорожі. Було розроблено маршрут та кошторис, зароблено кошти. За місяць до "старту" з'ясувалося, що товариші з тих чи інших причин не їдуть. Чи не в останній зголосилася добра знайома Маша Хандусь, яка щойно закінчила навчання та мала в активі досвід роботи в BEST Kyiv (КПІ є одним з найпотужніших його осередків) і чимало подорожей Україною і світу.

Згодом Марія поділиться враженнями: "Кожен день подорожі – непередбачуваний. Іноді водії підбирали нас міттєво, а часом доводилося чекати на машину цілу ніч. Бувало, пригощали так, що стіл ломився від найдіків; але траплялося, що на вечір мали лише чеснітє хліб та родзинки, які дали добри лоди. А люди таки добре: дарували

іж, гроші, одяг, квитки на потяги та автобуси, платили за готелі. І де ми тільки не ночували: в шикарних будинках та на задвірках, у хатинках на палах та просто на скелях, у храмі під Буддою та в клубі на танцмайданчику. Довелося проїхатися як у раритетних легковиках, так і в шикарних джипах з масажними кріслами, у величезних фурах, спальних автобусах, у кузовах пікапів та на звичайних мопедах".

ЗНАМЕНІТИ ЖІНКИ-ВИНАХІДНИКИ

Споконвіку жінка вважалася берегинею домашнього вогнища, тому наука й інша громадська діяльність були прерогативою чоловіків. Однак в історії були знаменіті жінки, які придумали посправжньому фундаментальні винаходи і зруйнували стереотипи про жіночу логіку і про те, що рушієм прогрес може бути лише чоловік.

Величезний внесок у створення астролябій – одного з найстаріших астрономічних інструментів, приладу для вимірювання координат небесних тіл – внесла перша у світі жінка-науковець **Гіпатія Олександрійська**. Також непересічному розуму Гіпатії – античного філософа, математика і астронома – присипують винайдення (удосконалення) приладу для отримання дистильованої води і для вимірювання її густини.

Гіпатія Олександрійська

Англійський математик **Ада Лавелейс** (Ada Lovelace) відома створенням опису першої ЕОМ, проект якої був розроблений Чарльзом Беббіджем (Charles Babbage), і написанням першої програми для неї в 1840-х.

Програмою став алгоритм обчислення чисел Бернуллі, саме завдяки йому дівчина вважається першим програмістом в історії. Крім того, саме Ада ввела в ужиток термін "ципл" і "робоча комірка".

Завдяки **Ніколь Барб'є Кліко** (Barbe Nicole Clicquot) в 1816 році в ужиток виноробів увійшла технологія "ремюаж", завдяки якій шампанське за три місяці позбавляється осаду і стає кристалево прозорим. До цієї знамененої виноробій справі події шампанське було каламутним (через осад, що містив відмерлі дріжді) і не мало статусу елітного вина.

Ніколь Барб'є Кліко

Французький фізик, хімік, педагог польського походження **Марія Склодовська-Кюрі** (Maria Skłodowska-Curie) разом із чоловіком відкрила хімічні елементи радій і полоній. Вона стала першою жінкою, що отримала Нобелівську премію, і першим двічі лауреатом цієї нагороди (з фізики – 1903, з хімії – 1911), є єдиним науковцем в історії, відзначеним цією нагородою у двох різних галузях природничих наук.

Американський комп'ютерний вчений і військовий діяч **Грейс Хоппер** (Grace Hopper), яка брала участь у створенні першого в США комп'ютера "Марк I", в 1950-х розробила перший в історії компілятор. Він призначався для мови програмування COBOL.

Грейс Хоппер

У 1845 році **Сарою Метер** (Sarah Mater) було запатентовано винахід перископа – оптичного приладу для спостереження із укриття, який використовується в підводних човнах.

У 1873 році на всесвітній виставці у Відні росіянка **Надія Кохіна** продемонструвала спосіб приготування м'ясних консервів, за що отримала золоту медаль.

Олів Денніс

Винаходи **Олів Денніс** (Olive Dennis) повністю змінили характер поїздки залізничним транспортом на початку ХХ століття. Серед них – відкідні полици, брудовідштовхувальна меблева обшивка, надання безштовхових рушників, рідкого мила. Більше того, саме Олів спроектувала вентиляційну систему для поїздів, коли чисте свіже повітря подається кожному пасажиру індивідуально, а також придумала світильники, які вимикаються на ніч.

Американська винахідниця **Джозефіна Кокрейн** (Josephine Cochrane) розробила і побудувала в 1886 році першу в історії механізовану посудомийну машину.

За переказами, засмутившись, що предмети з родинного фарфорового

сервізу б'ються під час миття, вона заявила: "Якщо ніхто не збирається винаходити посудомийну машину, тоді це зроблю я сама". До речі, пристрій Кокрейн було визнано необхідною в господарстві річчю тільки через 40 років.

Бетті Несміт Грэм (Bette Nesmith Graham) відома як винахідник "рідкого паперу", була простим коректором, виправляючи помилки друкарок. Ознайомившись з основами хімії, вона тривалий час експериментувала у себе в гаражі із сумішами білого кольору до тих пір, поки не отримала таку, яка затушовувала помилки, швидко сохла і допускала передрук.

Еллен Еглі (Ellen Egli) винайшла барабан пральної машини, а в 1888 році вона продала патент на винахід за \$ 18, оскільки "ніхто не став би купувати пральну машину, якби знат, що патентом на неї володіє якесь "негритянка".

Американський холодильний інженер **Мері Енгл Пенінгтон** (Mary Engle Pennington) у 1907 році ввела в користування пересувні рефрижераторні установки, які активно використовувалися для продовольчого забезпечення під час Першої світової війни.

Винахідниця **Джессі Картройт** (Jessie Cartwright) належить багато інновацій побутової техніки, в тому числі створення наприкінці 1940-х першої на той час моделі мікрохвильової печі Radarange.

У 1942 році актриса **Хеді Ламарр** (Hedy Lamarr) запатентувала секретний засіб зв'язку, який динамічно змінював частоту мовлення, щоб утруднити перехоплення повідомлень противником. З 1962 року цей пристрій використовувався в американських торпедах, а нині – у мобільному зв'язку і Wi-Fi.

Перші дівінки для автомобіля винайшли **Мері Андерсон** (Mary Anderson) у 1903 році – її стало шкода водія, який змущений був під час хуртовини щохвильини зупинити машину і згребти сніг з вітрового скла.

Глушник для автомобіля також винайшла жінка – цей акустичний фільтр у 1917 році сконструювала **Ель Дорорес Джонс** (Elle Dolores Jones).

Енн Мур (Ann Moore), яка побувала у складі Корпусу миру в Африці і побачила, з яким задоволенням африканські діти розташовувалися за спинами своїх матерів, у 1960-х роках спроектувала дуже вдалій рюкзак для перенесення дітей, який назвала Snugli.

Підготувала Н. Єлизарова